

Jeśli winny trudnił się przestępstwem, przewidzianem w ustępie 2, zawodowo, będzie karany

więzieniem na czas nie krótszy od lat trzech, a w razie popełnienia przestępstwa w czasie wojny lub mobilizacji — ciężkiem więzieniem od lat czterech do dziesięciu.

Art. 13. Skazanie za przestępstwa, niniejszą ustawą przewidziane na karę więzienia na czas nie krótszy od roku jednego, pociąga za sobą skutki, połączone ze skazaniem na więzienie zastępujące dom poprawy.

Art. 14. Dochodzenie i karanie przestępstw niniejszą ustawą przewidzianych należy do sądów.

Art. 15. Przepisy art. 1—14 niniejszej ustawy obowiązują na ziemiach b. zaboru rosyjskiego.

Dekret z dn. 4 lutego 1919 r. (Dz. Pr. № 14, poz. 168) traci moc obowiązującą.

Przepisy, które obowiązywały w dzielnicach zaborów austriackiego i pruskiego przed wejściem w życie tego dekretu, moc swoją zachowują.

Art. 16. Wykonanie niniejszej ustawy należy do Ministra Sprawiedliwości.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Sprawiedliwości:

Jan Hebdzyński

105.

U S T A W A

z dnia 20 lutego 1920 r.

w sprawie przyznania osobom wojskowym nadzwyczajnych dodatków drożyznianych.

Art. 1. Sejm upoważnia Rząd do przyznania osobom wojskowym nadzwyczajnego dodatku drożyznianego do pobieranej płacy w następującym miesięcznym wymiarze:

- a) oficerom i urzędnikom wojskowym w wysokości płacy zasadniczej (gaży) powiększonej dodatkiem sejmowym według ustawy z dnia 12 czerwca 1919 r.;
- b) podoficerom zawodowym, żandarmerji wojskowej, straży granicznej i majstrom wojskowym niepoborowym w wysokości żołdu miesięcznego, powiększonego dodatkiem sejmowym, według ustawy z dnia 12 czerwca 1919 r.;
- c) wszystkim innym szeregowym w wysokości dodatku sejmowego według ustawy z dnia 12 czerwca 1919 r.;
- d) sanitarjuszkom w wysokości obecnie pobieranej płacy.

Art. 2. Dla utrzymujących rodziny w miejsce dotychczasowych należytości rodzinnych ustanawia się dodatki, a mianowicie:

- a) dla oficerów i urzędników wojskowych na żonę 400 mk., na każde dziecko 100 mk. miesięcznie;
- b) dla podoficerów zawodowych, żandarmerji wojskowej, straży granicznej i majstrów wojskowych niepoborowych na żonę 300 mk., na każde dziecko 100 mk. miesięcznie.

Osoby wojskowe wymienione pod a) i b), o ile ich żony, jako pracowniczki państwowe, pobierają uposażenie ze Skarbu Państwa, dodatku na żonę nie otrzymują.

Art. 3. Dla rodzin szeregowych, które pobierają zasiłek, ustanawia się miesięczny dodatek w wysokości pobieranego zasiłku, wyłączając rodziny, które pobierają zasiłek według norm wielkopolskich.

Dla osób wymienionych w art. 2 pod a) i b), o ile utrzymują rodziców, a nie pobierają dodatków na żonę i dzieci, ustanawia się zasiłki w wymiarze jak dla szeregowych na tych samych warunkach.

Art. 4. Na wypadek konieczności prowadzenia dwóch domów, wskutek pełnienia służby na froncie, lub przejściowo poza garnizonom, przyznaje się na mieszkanie dla rodziny w miejsce dotychczasowej należytości:

- a) oficerom i urzędnikom wojskowym 200 mk. miesięcznie;
- b) podoficerom zawodowym, żandarmom wojskowym, straży granicznej i majstrom wojskowym niepoborowym 100 mk. miesięcznie.

Art. 5. Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Apropowizacji określi wysokość strawnego, przeprowadzi zmniejszenie racji żywności oficerów i ich rodzin i ustali cenę za tę rację.

Art. 6. Wymienione w art. od 1 do 4 dodatki przysługują od 1 stycznia 1920 r.

Inne niewymienione wyżej należytości osób wojskowych nie ulegają podwyższeniu.

Art. 7. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski

Minister Skarbu:

W. Grabski